

Rozeznat Boží hlas

Úvahy | 7.9.2010 @ 8.00

54 Přišel do svého domova a učil je v jejich synagóze, takže v úžasu říkali: „Odkud se u toho člověka vzala taková moudrost a mocné činy?

55 Což to není syn tesaře? Což se jeho matka nejmenuje Maria a jeho bratři Jakub, Josef, Šimon a Juda?

56 A nejsou všechny jeho sestry u nás? Odkud to tedy ten člověk všechno má?“

57 A byl jim kamenem úrazu. Ale Ježíš jim řekl: „Prorok není beze cti, leda ve své vlasti a ve svém domě.“

[Matouš 13]

Nedůvěra, kterou vzbudil start pozemské služby Ježíše Krista, je venkoncem pochopitelná. Lidé, kteří pamatovali Ježíše jako malého chlapce a viděli Ho vyrůstat, se rozpakovali nad Jeho moudrostí, která byla z Boha. Byl to tesař, do té doby nikterak významný či výrazný. Bezprostřední okolí jej akceptovalo jako dobrého člověka – tesaře, nikoli jako proroka Božího.

„Není to ten, co utíkal rodičům do chrámu?“ mudroval skepticky jeden soused. Druhý, o něco pamětnější, si s ním v odpověď zanotoval: „Nu, tos možná ani neslyšel o tom, jak přišel na svět. Teda za čest Josefovy ženy Marie bych ruku do ohně nedal.“ „Byl to vždycky dobrý člověk, ale nyní to trochu přehání.“ přisadil třetí. A království Boží se v nich neujalo, neboť je přemohly předsudky. Narazili na skálu pohoršení.

Rozeznávání Božího hlasu není samo o sobě automatické a snadné. Bouřlivé niterné vášně a pocity člověka musí být vyváženy notnou porcí modliteb a sebezapírání, než se duše ustálí k přijetí tiché Boží vůle.

O to těžší je to s tím, jak k nám Bůh hovoří skrze lidi, které známe. Bůh si zajisté používá lidi v našem okolí, aby k nám – byť bez jejich vědomí – promluvil. Náš úsudek je však zkalený osobními (a)sympatiemi k tomu či onomu bratru, které odvozujeme na základě lidského metru: Jak se chová, jak vypadá, zkrátka jak nám momentálně „chutná“.

Avšak tento bratr může být hlasem Božím v tvé blízkosti přestože se ti zdá takový a onaký. Zajisté vím, že jsou lidé osvědčenější a méně osvědčení. Ale ani stáří (ve víře), ani pozice, ani osobní sympatičnost nezaručují, že se za slovy člověka skrývá cosi většího, než jeho osobní úsudek a dojmy.

Apoštol Pavel byl po celou dobu své služby ve vádě s „takybratry“, kteří si nárokovali autoritu apoštolského úřadu, přičemž ničili Pavlovu dobrou setbu evangelia.

4 Když někdo přijde a zvěstuje jiného Ježíše, než jsme my zvěstovali, nebo vám nabízí jiného ducha, než jste dostali, nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte!

5 Mám však za to, že nejsem v ničem pozadu za těmi veleapoštoly!

6 I když mi chybí výmluvnost, poznání mi nechybí; to jsme vám pokaždé a v každém ohledu ukázali.

[2 Korinským 11]

Proto je na místě ostražitost. Každý ať zkoumá na základě Božího slova vše, co k němu doléhá. Ať to v duchu podrobuje kritice. (A slovo z kazatelny obzvlášť.) Neboť přemoudřelých výřečníků, kteří mají vše skvěle „zmáknuté“ je radno se vyvarovat. Ale může zde být hlas člověka, kterého znáš a právě proto jsi předpokládal, že ti nemá co říci. Máš vůči němu předsudek a jsi pohoršen pouhou představou naslouchání. A možná jsi skutečně tak trochu v právu...

Hlas toho člověka se poněkud třese, neboť již trochu zná sám sebe. Proto z něj voní pokání a modlitba. Ale má cosi na srdci. Cosi dobrého, cosi vyššího. A kdo mu popřeje sluchu, přijme Boží slovo.

Vždyť je zde základní pravda, že Boží měřítka jsou jiná než lidská. Tuto pravdu nám přinesl tesař Ježíš Kristus v celé hloubce svého života, smrti a vzkříšení. Jemu čest náleží.

<http://selah.diet/uvahy/rozeznat-bozi-hlas/>